

di nemškutarskega sodnijskega osobja. Zlasti se poziva pravosodno ministrstvo, da ukrene potrebno, da se slovenske izpovedbe vedno protokolirajo slovenski.

Posl. Roškarije vložil nujni predlog, s katerim zahteva od c. kr. vlade hitre in zadostne pomoči za vse, v mariborskem in ljutomerskem okraju vsled raznih ujm pomanjkanje trpeče ljudstvo.

Poslanec Pišek je dne 26. novembra interpeliral ministra zunanjih zadev zaradi nemških napisov na okrajnih cestah v konjiškem okraju. Zahteval je, ker je celi okraj popolnoma slovenski, da se napravijo kazipoti slovenski. Nemški okrajni zastop s samonemškimi napisi (kazipoti) izziva Slovence.

Dne 27. novembra je stavil poslanec Pišek nujni predlog za po toči hudo poškodovane občine v konjiškem in slovenjebistriškem slovenskem okraju.

Slovenski klub je sedaj močen in šteje 22 članov. V klub sta stopila novoizvoljena slovenska poslanca dr. Verstovšek in Janež ter hrvatski poslanci dr. Dulibič, Ivanišević, Prodan, Perič, ki so bili sedaj v Plojevem klubu. Plojev klub šteje samo 13 članov, in še ti so med seboj needinani.

Politični ogled.

— **Enoten češki klub.** Češki poslanci so se združili v enoten češki klub. Predsednik mu je bivši trgovinski minister dr. Fiedler.

— **Hrvatski sabor** otvorjen in odgoden. V torek, dne 22. novembra t. l. se je sešel novoizvoljeni hrvatski sabor. Ob 11. uri je otvoril sejo starostni predsednik dr. Erazem Barčič, prečitavši kraljev odlok, s katerim je bil sklican sabor. Poslanec Kumičič je obžaloval, da ni tudi Reka zastopana v saboru. Nato je sopol v sabor ban Tomašič in je prečital kraljev odlok, v katerem je izražena nada, da bodo sabor delovali, in da se sestavi v ta namen potrebna večina. Po prečitavanju tega odloka je bil sabor odgoden.

— **Italija proti Avstriji.** Italijanska vlada zahteva 200 milijonov lir za nove trdnjave ob meji. Od te vsote porabijo tri četrtine za utrdbne ob avstrijski meji. Zelo značilno za prijateljske odnose med Italijo in Avstrijo je tudi to, da bo premeščen sedež 4. armadnega zbora iz Genova v Padova. S tem bodo posadke na avstrijski meji zopet znatno ojačene.

— **Novi ruski minister** za zunanje zadeve. Te dni je bil imenovan ministrom za zunanje zadeve na Ruskem Sergij Dimitrijevič Sasonov. Do sedaj je opravljal te posle Izvoiski. Sasonov je menda najmlajši zunanji minister v Evropi, ker ima komaj 45 let. Služil je pri poslanstvu v Londonu, pri Vatikanu je bil 10 let. Sasonov je poročen s sestro žene ruskega ministrskega predsednika Stolypina.

— **Angleški državni zbor** je razpuščen. Nove volitve, ki bodo tako hude, kakor doslej še nikdar niso bile, bodo vršene še to zimo. Gre se za uničenje gosposke zbornice. Volilni boj se je že pričel.

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** Gosp. Alfonz Požar, kaplan v Vojniku, je dobil župnijo Frankolovo. Gosp. Ferdinand Žgank, kaplan v St. Jurju ob juž. žel., je prestavljen za kaplana k Sv. Martinu pri Velenju.

* **Razpisana župnija.** Ker gre dosežati častiti gospod župnik Anton Kocuvan v pokoj, je razpisana župnija Lembah (patronat nadžupnija Hoče). Prošnje je vložiti do 3. jan. 1911.

* **Iz politične službe.** Bivši državni poslanec in okrajni glavar v Bukovini Franc grof Bellegarde in namestniški tajnik Robert pl. Costa Rossetti sta imenovana za okrajne glavarje na Štajerskem.

la zopet nevžitna večerja mastnega mesa in vino, ki se je zopet celi popoldan kuhalo na solnce. Bali smo se noči, da si imeli že ob 3. uri odriniti. En čas smo si kratili noč na dvorišču s kramljanjem in zevanjem, potem smo si poiskali svoje soparno ležišče. O spanju ni bilo govora, vročina huda, žeja še hujsa, povrh pa nemir po ulicah. Turki so imeli takrat svoj postni mesec (ramadan), ko celi dan od solnčnega vzhoda do zahoda ne smejo nič jesti, zato pa si ponoči tem bolj privošči. Kričali in zabijali so torej celo noč. Zaradi sparine smo si pustili odprta vrata in okna, ponoči pa je vendar potegnil od nekod tudi hladni veter, ki nam je zapustil v spomin nahod in trganje po udih, ki je pozneje na ladji dobilo še novo podporo in še sedaj — vsaj pisatelja teh vrstic — „trgatev“ v udih spominja na tiste čase.

Zjutraj točno ob 3. uri je bilo vse pripravljeno za odhod. To je bila zmešnjava, menda hujsa, kakor tista, ko so šli Izraelci iz Egipta. Tema je bila prav egiptovska, arabski kočijaži nimajo luči, vas seveda tudi ni bila razsvetljena. Prerivali smo se skozi vozove in iskali svoje voznike, ker smo se morali z istimi voziti kakor prejšnji dan.

Občudovali smo pri tem jezikovno spretnost naših arabskih voznikov. Na enem vozu so se vozili štirje Hrvatje in prejšnji večer so povedali vozniku svoja imena. Drugo jutro je mož res klical vsa štiri hrvaška imena. Mi smo pa dolgo iskali svoj voz, bil je znotraj modro pobarvan. Zažigali smo žveplenke in ga naposled našli. Kar osupnili smo, ko nam je mož čisto slovenski povedal: „Ne vzamem nikoga drugega.“ Precej slovanskih besed vjemajo od Rusov, pa imajo tudi nenavadne talente za jezike. Nazadnje smo

* **Iz šole.** Deželni šolski svet je odredil, da se ustanovi v St. Lenartu v Slov. gor. samostojna Irazredna meščanska ljudska šola z nemškim učnim jezikom. Irazredna ljudska šola v Artičah pri Brežicah je razširjena v 5razredno. Nastavljeni so: na ljudski šoli pri Sv. Antonu v Slov. gor. kot nadučitelj tamošnji stalni učitelj in začasni šolski vodja Anton Vogrinec, na ljudski šoli v Kaplji kot nadučitelj tamošnji začasni šolski vodja Ditmar Grösslinger. Stalni so postali: na ljudski šoli v Soboti tamošnji začasni učitelj Albin Siter, na ljudski šoli v Trbovljah tamošnje začasne učiteljice Eleonora Vodušek, Marija Windischer, Štefka Cimperšek in Marija Arzenšek, na ljudski šoli v Poljčanah stalni učitelj v Studeničah, Sebastijan Kroky, na ljudski šoli v Lučah tamošnja učiteljska suplentinja Gizela Dominikus, na ljudski šoli v Zibiki tamošnja začasna učiteljica Marija Troha, na ljudski šoli v Središču tamošnja učiteljska suplentinja Alojzija Kocmut, na ljudski šoli pri Sv. Tomažu pri Ormožu učiteljska suplentinja pri Sv. Barbari v Halozah, Alojzija Herg. Stalni učitelj Leopold Čulk je prestavljen s Ptujске gore v Dobrno. Stalni učitelj pri Sv. Vidu pri Ptuj, Ivan Klenovšek, je vstopil v pok. Dež. šol. svet je imenoval učiteljskega kandidata T. Gselmana za provizoričnega učitelja na ljudski šoli v Makolah. Provizorični učitelj na šoli v Sošanju Miloš Tajnik je imenovan za definitivnega učitelja na isti šoli. Za suplenta na ljudski šoli v Slov. Bistrici je imenovan učiteljski kandidat Jožef Steinberger. Učiteljski kandidat Karl Rumpret je imenovan za učiteljskega suplenta na ljudski šoli Zdole pri Brežicah. Razpisano je mesto učitelja na trirazredni ljudski šoli III. krajevnega razreda v St. Florjanu pri Doliču, pošta Mislinje. Prošnje do 31. dec. Pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. je do 15. dec. razpisana služba učiteljice na tamošnji 2razredni ljudski šoli. Učiteljski kandidat g. M. Majcen je imenovan za učiteljskega suplenta na ljudski šoli v Hajdinu pri Ptuj.

* **Iz pošte.** Absolvirani realca Karl Binder v Mariboru je imenovan za pošnega praktikanta pri pošti v Mariboru I. Poštar Janez Schwischay v Konjicah je prestavljen kot višji poštar prvega plačilnega razreda v Feldbach. Poštar Emil Schwischay v Rogiški Slatini je na lastno prošnjo prestavljen v Konjice.

* **Plojeva samovrala.** Ploj se je na vse moči in z vsemi sredstvi trudil, da je zlezal v letošnje delegacije. Naši listi so že poročali o tistem „lepem“ načinu, kako je prišel Ploj do delegacijskega mandata, in o njegovi prosluli politični značajnosti, s katero ga je izvrševal. Kako daleč sega njegova politična značajnost, se vidi tudi iz tega, da v svojem glasilu „Sloga“ da izrabljati v svoj prid besede našega cesarja. Pri vsprejemu delegacij po našem presvitem cesarju, se je namreč Ploj močno potrudil, da je bil predstavljen Nj. Veličanstvu. Pri tej priliki se je vršil kratek razgovor, katerega pa Ploj, kakor poročava v „Slogi“, dobesedno ne more naznani „iz raznih obzirov“, najboljši seveda zavoljo tega ne, ker besede ne vsebujejo tiste hvale, katero bobna „Sloga“ med svet. Nj. Veličanstvo se je namreč samo pohvalno izrazilo o trudu in delu, ki ga je imel Ploj s svojim poročilom. Tako hvalo pa izreka naš presvitli cesar v svoji veliki n-ljudnosti in dobrotljivosti napram vsakemu poslanecu, ki ima kakšno poročilo, in tudi napram drugim. To je bila vsa hvala, ki jo „Sloga“ tako gostobesedno in bahato trobi med naše ljudstvo. Odločno moramo oporekati, da se besede našega presvitelega cesarja zlorablajo v osebno povzdigo poslanca, ki se krévitó oprijemlje vsakega sredstva, da ne bi utonil popolnoma v političnem vrtincu, v katerega ga je zanésla njegova sebičnost. Kako dobro in premissljivo — po „Slogi“ — besedah — dela načelnik kluba trinajsterih v korist svojih volilcev in sploh Slovencev, o tem je naš narod že sodil in bo še sodil.

se srečno zbasali na vozove vsi; nihče ni ostal tam, kakor smo pozneje v Evropi, doma morali slišati! A prišli smo do tiste nesrečne strmine, kjer smo morali prejšnji dan peš navzdol. Za nas ni bilo težavno, iti navzgor, ampak konji niso hoteli iti naprej niti s praznimi vozovi. To je bila zmešnjava, kakor bi hoteli biti sodnji dan. Vozniki so vpili, bič žvižgali, kolesa škripala, mi se smukali med vozovi, prvi vozovi so gori na hribu srečali beduine s kamelami. Kakor pošasti so izgledale v temi te mesnate gore. Beduini in kočijaži so se začeli kregati, beduinski psi lajati in nazadnje puške pokati. Vse se je zmešalo, nismo vedeli, ali so naši vozniki naprej ali zadaj, vodnik sam ni vedel, kje so vozniki, oziroma ni hotel vedeti. Na vrhu smo čakali blizu eno uro, pa naših voznikov ni bilo, šli smo peš in naposled vjeli praznega voznika, ki nas je le po sili sprejel, češ, da nismo „njegov“! Tako smo se prerili do pol pota, do gostilne tistega usmiljenega Samaritana, kjer smo našli svoje voznike. Nekaj romarjev pa je res izgubilo svoje voznike in so morali peš v Jeruzalem, celih 7 ur, vozniki pa so šli prazni. Bilo je pač pri tem tudi nekaj arabske goljufije. Glavni vodnik, ki je prevzel celo reč, ali dragoman, je ostal lepo v Jeruzalemu in poslal z nami le svojega hlapca, ki mu ni bilo veliko mar za nas. Oddahnili smo se, ko smo bili okoli 10. ure zopet doma v Jeruzalemu.

Skep.

Tretji izlet je bil k sv. Janezu v gorovju ali Ain Karim, na kraj, kjer je obiskala Marija sv. Elizabeto, in kjer je bil rojen sv. Janež Krstnik. To je zahodno od Jeruzalema in se vozi eno uro. Vas ima

* **Odkrita beseda.** „Slov. Narod“ z dne 19. m. piše doslovno; naše politično stališče jasno označuje sledeče: „Dasi neradi in v svojo sramoto, morda priznati, da je vsa slovenska politika in skoro vsa gospodarska moč na Koroškem v klerikalnih rokah, zakaj posamezni samostojni (to se pravi liberalni) možje ne pridejo v poštev. Klerikalizem ima torej na strani skoro vse slovensko ljudstvo.“ To izjavo „Slov. Naroda“ vzamemo z zadovoljstvom na znanje. Saj smo vedno trdili, da liberalizem na Slovenskem nima ugodnih tal, in srečno do tega prepričanja so končno po dolgem občutljanju prišli tudi liberalci.

* **Slov. občine, pozor!** Po pravici se pritožujemo Slovenci, da nam tuji samovoljno pačijo imena naših krajev. Nekaj je seveda kriva tudi naša, pravzaprav občinskih uradov nemarnost in zaniknost. O priliki letošnjega ljudskega štetja se da v tem pogledu popraviti, kar so zagrešili drugi in mi zamudili. Popisati bo treba tudi imena krajev. Kakor bodo vpisana ta imena, tako pridejo v uradni seznamek. Zdaj nam je torej dana prilika, da se za vselej znebimo mnogih, za nas naravnost sramotilnih pokvar naših krajev. Občine naj strogo pazijo, da zapišejo za imena krajev samo pristna domača ljudska imena brez vseh, nam doslej vsiljenih tujih pokvek! Slovenske zemlje lice bodi čisto!

* **Izboljšanja vojakov.** Z današnjim dnem je stopilo v veljavo od delegacij dovoljeno izboljšanje plač. Naredniki višje stopinje bodo dobivali od zana-rej dnevno 90 vin., naredniki nižje stopinje 70 vin., četovodje višje stopinje 70 vin., nižje stopinje 48 vin., korporali višje stopinje 40 vin., nižje stopinje 36 vin., desetniki 24 vin., prostaki 16 vin.

* **Kava bo dražja.** Kava se vsled letošnje slabe letine podraži v kratkem za 20 vin. pri kg.

* **Izvoz krmil** v Rumunijo zopet dovoljen. Meseca junija leta 1909 je bila rumunska vlada prisiljena, vsled slabe letine prepovedati izvoz krmil. Ta prepoved, ki je veljala pred vsem za seno, slamo in deteljo, se je sedaj odpravila. Povod temu je dala letošnja zelo ugodna letina. Samo pšenice se je pridelalo 17 milijonov hektolitrov več nego lani. Tudi sena, detelje in drugih krmil se je zelo mnogo pridelalo.

* **O vlogah** na deželni odbor in druga oblastva. Deželnemu odboru prihajajo večkrat razne prošnje združenj, društev in posameznikov, ne da bi bil naveden v prošnji namen, v katerem se naproša podpora. Marsikdo pravi tudi v isti vlogi podpore v razne svrhe. V tem oziru opozarjamo svoje čitatelje, da je vsaki vlogi na oblastva natančno označiti namen, iz katerega se je vložila prošnja, da je prositi za vsako stvar v posebni vlogi in vsako prošnjo treba podpreti s potrebnimi dokazili in priložiti morebitne načrte, proračune itd. Drugače se prositelju lahko zgodi, da se mu prošnja odbije navzlic resnični potrebi, ker jo ni zadostno utemeljil, ali pa povzroči oblastvu s svojo nerodno sestavljeno vlogo obilo nepotrebnega dela.

* **Novi studenčni red.** Okrajna glavarstva so poslala na posamezna županstva besedilo novega studenčnega reda, katero se mora pojasniti županom. Glasom tega studenčnega reda morajo občinski odbori izvoliti posebno komisijo, ki mora nadzirati studenčce in vodovodne naprave po občini. Studenci s sesalkami se morajo po določilih studenčnega reda očistiti vsako drugo leto. Navadni in plitvi studenci pa se morajo osnažiti vsako leto. Tudi se morajo studenci dobro zadeti, da ne pridejo v pitno vodo škodljive tvarine.

* **Kmetovalci, pozor!** S 1. januarjem 1911 stopi v veljavo nova postavna odredba o varnostnih pripravah pri kmetijskih in drugih strojih. Mlatilnice, domači mlini, vejalnice, stroji za pripravo krme i. dr. morajo biti opremljeni z varnostnimi pripravami, da se preprečijo morebitne nesreče. Kdor ne bo zavaroval strojev, zapade kazni. Natančneje o tem se izve pri županih.

kakih 2000 prebivalcev. Frančiškani imajo velik, trdnjavi podoben samostan in lepo cerkev, kjer je stala po izročilu Caharijeva hiša. Krasni vrtovi in bistra voda dičejo ta kraj.

In tako je bilo končano naše jeruzalemsko bivanje. V petek dne 16. septembra smo se ob 6. uri zjutraj zbrali na jeruzalemskem kolodvoru, še en pogled na Sijon in na Oljsko goro, pa je pozemeljski Jeruzalem izgubil našim očem. Okoli 10. ure smo bili že zopet na naši lažji „Tirol“, ki nas je odnesla nazaj v domovino.

Videli smo veliko, izkusili mnogo, naučili se marsikaj. Naši liberalci so seveda vihali nosove, češ, čemu ta potrata. Resnično, bolj omejenih, bedastih in nazadnjaških ljudi ni, kakor so naši liberalci. Nemškim protestantom liberalci gotovo ne morejo očitati „klerikalizma“, in vendar visoko cenijo potovanje v sveto deželo. No, naši liberalci so ostali doma, naj tedaj tisti denar, ki so si ga prihranili ta čas, dajo n. pr. za slovensko vseučilišče, pa bode lepa svota. Ampak oni so med tem popivali po gostilnah, trtili čas po kopalnicah, to je po njih nazorih napredno. Pustimo jih! Mi smo pa storili veliko dejanje, stopili smo kot narod na tiste kraje, ki so sveti vsem kristjanom. Zato bodi Bogu hvala, nam pa v versko okrepitev. Končno ne pozabimo, da smo jeruzalemski romarji še naprej v neki zvezi; če kateri umrje, naj se njegovo ime naznani v časnikih.

Končno še enkrat poudarjam, da te črtice niso smatraji za pravi palestinski potopis, ker tak bi bil za „Slov. Gospodarja“ preobširen in nazadnje dolgočasen.